

Folketingets talerstol, og det er jo sådan set også en fin start. Men jeg vil gerne gentage opfordringen til, at alle partier sætter sig sammen og diskuterer, hvordan vi bedst løser problemerne med integrationen.

Så har jeg nogle bud fra SF: Skal integrationen lykkes, skal der sættes ind over hele linjen. Såvel den sociale indsats som boligpolitikken, arbejdsmarkedspolitikken og uddannelsespolitikken spiller centrale roller, hvis integrationen skal lykkes. Der skal tænkes i helhedsindsatser, og der skal tænkes i kontinuerlige indsatser. Det drejer sig ikke om problemer, der kan ordnes med et snuptag. Så meget desto vigtigere er det, at vi overvejer, om det er den optimale model, vi har fået skruet sammen, hvor en stor del af integrationsarbejdet finansieres med midler fra det hav af puljer, der er oprettet på området, og hvor selv fagfolk bliver svimle, når de skal prøve at danne sig et overblik. Det betyder, at projekter er tidsbegrænsede, og at ansøgninger skal rumme de aktuelle buzzwords i ministeriet for at få tilskud. Det betyder også, at det er alt for sjældent, at vi får taget debatten om mål og midler, prioriteringer og politiske holdninger til integrationsindsatsen i det åbne rum. Den demokratiske debat bliver indskrænket, og indsatserne bliver afbrudte og diskontinuerlige.

I SF er vi jo selv med til at fordele midler til integrationsprojekter gennem satspuljeforhandlingerne. Her får vi embedsværkets vurderinger af projekterne, og det er vi meget glade for, for ellers kunne vi som politikere hurtigt drukne i detaljen, men det er altså et problem, at der ikke er noget åbent politisk forum for debat af vores fælles integrationsindsats. Derfor støtter vi i SF varmt op om tanken om at få en årlig redegørelse om integrationsindsatsen med status på arbejdet og vurdering af effekten af de forskellige tiltag, der er sat i søen, og en medfølgende debat i Folketingssalen om mål og midler for integrationsindsatsen, som vi også kender det på ligestillingsområdet.

I forlængelse af integrationsministerens megen snak om den frivillige arbejdskraft på området, da hun gav sit svar til at starte med, vil jeg også bare sige, at når vi kigger på integrationsindsatsen fra SF's side, handler det også om, hvor mange ressourcer der er inden for vores normale velfærdstilbud til at sørge for, at børn og unge og voksne med anden etnisk baggrund bliver integreret: Er der pædagoger nok i vuggestuen til at tage hånd om det, når Fatimas sprog ikke udvikler sig alderssvarende? Er der pæda-

goger nok i børnehaven, der kan tage sig tid til at snakke med Muhammeds mor? Er der tid i skolen til at lave den undervisningsdifferentiering, der kan sikre, at alle børn kommer med? Der er svaret bare mange steder et rungende nej.

Når der så i kommunerne og i velfærdssamfundet ikke er ressourcer nok til at tage hånd om de her problemer, så er svaret ikke at privatisere ansvaret – vi snakker om frivillige, der skal gå ind – nej, så bliver vi som politikere da nødt til at tage hånd om det og sørge for, at også den del af integrationsindsatsen, der ikke handler om projekter og puljer, men om integration i hverdagen, fungerer.

Derfor ville det gavne integrationen, hvis vi kunne skabe rum for en mere overordnet debat om, hvordan vores brede velfærdstiltag hjælper til med integrationen, og hvad vi kan gøre af udviklingsarbejde, der sikrer, at integrationen kommer ind i børnehaven, folkeskolen og ungdomsklubben i højere grad end i dag. Det vil en årlig redegørelse også være med til at sikre.

Kl. 17:59

Formanden:

Ja tak. Der er ikke bedt om korte bemærkninger, så vi siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Helle Sjelle.

Kl. 18:00

(Ordfører)

Helle Sjelle (KF):

Først og fremmest tak til Ny Alliance for at sætte fokus på integrationen her i Danmark. Der er ikke nogen tvivl om, at det er en af de allerstørste og vigtigste udfordringer, som vi står over for i de kommende år.

Vi Konservative er enige i, at integrationen bestemt ikke fungerer perfekt. Så sent som i februar stod København i brand, og jeg behøver såmænd ikke gå længere end uden for min egen gadedør i Københavns nordvestkvarter for at se, at der kan gøres meget mere for integrationen. Det kan simpelt hen gøres bedre.

I den forbindelse spiller de integrationsprojekter, som vi støtter, selvfølgelig også en væsentlig rolle. Derfor er det vigtigt, at vi ikke hælder pengene ud ad vinduet, men hælder dem i nogle projekter, som giver resultater, og derfor er det kort sagt også relevant at sætte fokus på, om vi opnår mere integration for pengene.

Som ministeren allerede har påpeget det, er der tale om støtte til mange forskellige projekter med mange forskellige aktører. Der opstilles en række krav, som projekterne skal opfylde for at få støtten, og som gør det muligt at følge gen-